

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **K. M.**, bytom H., zastúpenej JUDr. V., advokátkou v S., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29.augusta č. 8, o pomerný starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21.apríla 2009 č.k. 7Sd/112/2008-30, v časti o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 21.apríla 2009, č.k. 7Sd/112/2008-30, v napadnutej časti, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21.apríla 2009, č.k. 7Sd/112/2008-30, priznal navrhovateľke podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP v spojení s § 246c prvá veta OSP náhradu trov konania vo výške 170,32 € a zaviazal odporkyňu zaplatiť náhradu trov konaniu na účet právnej zástupkyňi navrhovateľky do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala navrhovateľka včas odvolanie s odôvodnením, že právna zástupkyňa navrhovateľky si vyčíslila trovy konania v súlade s platnou právnou úpravou podľa § 10 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za úkony právnej služby, ktoré v skutočnosti urobila. Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že v konaní bolo predmetom súdneho preskúmania opakujúce sa plnenie na dobu neurčitú, pretože nikto nemôže predpokladať koľko sa kto dožije rokov a po akú dlhú dobu bude navrhovateľka ešte poberať pomerný starobný dôchodok. Navrhla, aby odvolací

súd napadnuté rozhodnutie zmenil v časti priznanej náhrady trov konania navrhovateľky tak, že prizná právnej zástupkyňi navrhovateľky vyčíslenú náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 562,28 €.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu vyjadrila a uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľka uvádza v odvolaní nepovažuje za opodstatnené a trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v plnom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal v napadnutej časti uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisu súdu prvého stupňa zistil, že navrhovateľka sa návrhom zo 16.septembra 2008 domáhala preskúmania rozhodnutia odporkyne zo 6.augusta 2008 číslo X., ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o priznanie pomerného starobného dôchodku. Krajský súd v Košiciach uznesením z 21.apríla 2009, č.k. 7Sd/112/2008-30 podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil z dôvodu späťvzatia opravného prostriedku navrhovateľkou. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa tak, že priznal navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 170,32 €, ktoré je odporkyňa povinná zaplatiť na účet právnej zástupkyňi navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Zo spisov vyplýva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o dôchodku, teda hodnotu predmetu sporu nebolo možné vyčísliť v peniazoch, a preto navrhovateľke patrí náhrada trov právneho zastúpenia podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky.

Odvolací súd dospel rovnako ako súd prvého stupňa k záveru, že navrhovateľke patrí náhrada trov konania vo výške 170,32 €. Trovy konania navrhovateľky tvoria trovy právneho

zastúpenia navrhovateľky, ktoré pozostávajú z 2 úkonov po 48,62 € (prevzatie veci a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom z 10.septembra 2008, písomné podanie zo 16.septembra 2008) a 1 úkonu po 53,49 € (späťvzatie opravného prostriedku z 26.marca 2009), vrátane režijného paušálu za 2 úkony po 6,31 € a za 1 úkon po 6,95 €.

Odvolací súd dospel k záveru, že právnej zástupkyňi navrhovateľky nie je možné uznať základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty podľa § 10 ods. 3 vyhlášky v uvádzanej sume 180,90 €. Odvolací súd zastáva názor, že v správnom súdnictve nie je možné pri určovaní odmeny právneho zastúpenia sa odvolávať na ustanovenie § 10 ods. 3 vyhlášky, nakoľko správne súdnictvo je založené na prieskume zákonnosti aplikácie verejných práv správnym orgánom, a nie na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivcov.

Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 92/09 z 1.apríla 2009, v ktorom súd skonštatoval, že v správnom súdnictve aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky je podľa názoru ústavného súdu odôvodnená ústavne konformným spôsobom (dostatočne a relevantne).

Odvolací súd preto rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, nakoľko navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala a odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová